

PLAATS DELICT N319

► De N319 van Zutphen tot Winterwijk goed voor gemiddeld 45 aanrijdingen per jaar. Jan Brinkman (reewildkenner, reeën-jager, opleider, BOA, valwild verlofhouder en boeiend mens) signaleerde dat het aantal doodgereden reeën de spuigaten uitloopt. In de hele WBE IJssel-Oost gemiddeld per jaar 64 stuks. Waarvan op de N319 tussen hectometerpaal 14 tot 17 in 2008 tien stuks, in 2009 tien stuks, in 2010 twaalf stuks en in 2011 vijftien stuks. Een derde van de aanrijdingen op een fractie van de lengte van deze provinciale weg. Hier moet iets aan gedaan worden. Maar wat?

Doelstellingen worden niet gehaald

Voor de juiste beoordeling van het probleem 'te veel aanrijdingen met reeën', moeten we concluderen dat, zoals in zoveel gebieden van Nederland, de jachthouders niet aan hun afschot komen. Vooral het geitenafschot laat zeer te wensen over. Meestal blijft het in de Achterhoek hangen op een 70% van het toegewezen aantal.

De plaatselijk verantwoordelijke wegbeheerder (de Provincie) stelde, "Hier moet wat aan gedaan worden. Dit kan niet zo langer. Ik zie mogelijkheden, we gaan als een pilot van die ITEK wildspiegels plaatsen". Probleem opgelost? "Nee, laten we het probleem nu eerst eens nader onderzoeken en bestaande voorzieningen evalueren. Tenslotte hebben we afgesproken met de regionale vertegenwoordigers voor wildbeheer, de resultaten van wildspiegels (1999 geplaatst) eens de revue te laten passeren". Alleen de wegbeheerder lost het probleem dus niet even op. Allemaal hebben we een belang en het gezamenlijk belang is het welzijn van het ree en de weggebruiker. Dat laatste lijkt de beste insteek.

Objectieve feiten

Signaleren is één, er wat aan doen, dus actie ondernemen, is een ander verhaal. Je kunt wel roepen: "we gaan er dit of dat aan doen." Maar in je eentje wordt het niks. Er zijn meer partijen bij betrokken. Meer mensen moeten en willen meepraten. Ga dus maar samenwerken. Herzo van der Wal, van het Kenniscentrum Reeën en gedreven reewildcommissielid van de WBE IJssel Oost, kwam met het volgende plan. Hij maakte een presentatie over het probleem N319. Even geen waardeoordelen, geen oplossingen. Gewoon een harde objectieve signalering. Hij nodigde alle direct belanghebbenden uit voor een bijeenkomst inclusief een geregisseerd werkbezoek aan het Plaats Delict. Kennelijk voelden alle partijen dat zij hier bij moesten zijn. Van de wegbeheerder (Provincie) tot en met alle jachthouders van de jachtvelden. De jachtvelden waar de N319 dwars doorheen loopt.

Situaties en technieken werden aan elkaar getoond en besproken. Van meer afschot plegen tot en met verdichten van de wildspiegels. Waar dan? Op het hele traject of alleen op de hotspots. Wie gaat zich hier nu druk over maken. Of zijn het de "valwildspecialisten" die moeten blijven signaleren dat het zo niet langer gaat. Is een wildwaarschuwingssysteem zoals in Diepenheim de beste oplossing? Of een wildviaduct. Maar wat gaan we nu werkelijk doen?

Verhogen afschot

De reewildspecialisten van de Achterhoek, niet de eerste de besten, bemoeiden zich natuurlijk ook met het probleem. Immers zij hadden met de wegbeheerder afgesproken over-

PLAATS DELICT N319

leg te hebben en evaluaties te maken. Het overleg met de wegbeheerder is opgestart.

De Achterhoek heeft ook veel basisinformatie. Strak georganiseerde tellingen en toepassing van werkbare methodiek en dat jarenlang achter elkaar geeft inzicht in de stand. Zonder de schaderegistratie van aanrijdingen met reeën is geen stelling te nemen. Zij werden door de WBE's geïnformeerd dat de aantallen reeën boven de draagkracht van de gebieden groeiden. En dat de groei in de aantallen reeën en beperkingen in hun leefgebied als vanzelf voor problemen gaan zorgen. De jachthouders, misschien enigszins besmuikt, onderschreven wat de Achterhoek en de WBE op papier zetten en accepteerden het in 2010 verhoogde afschot. De WBE heeft bij de hotspots meer reewildmerken uitgereikt. De uitvoering van de oplossingsgerichte aanpak kwam in handen van de jachthouders en de jagers. Het resultaat van het particuliere initiatief de juiste en harde presentatie van het verkeersprobleem met reeën, maakte dat alle lokale beheerders hun verantwoordelijkheid namen.

Laten we nu werkelijk ons beheer afstemmen op de situatie ter plaatse, zoals het vastgestelde afschot realiseren, maatregelen in het veld en verkeer nemen. En doe dat in ieder geval in de buurt van het Plaats Delict. In dit geval de N 319 tussen hectometerpaal 14 en 17.

Maatwerk dat weinig geld kost

En nu gaan we naar de resultaten. Want daar gaat het tenslotte om. Heeft de nieuwe aanpak, het nemen van je verantwoordelijkheid, de samenwerking tussen de belanghebbenden, het gewenste resultaat opgeleverd? Het lijkt erop. Op 25 januari 2013 had ik het gesprek met Herzo en Jan. Drie uur 's middags stond de stand van aanrijdingen op het betreffende stuk nog steeds op nul. Ja, op nul. En dat terwijl op dezelfde dag op een andere hotspot, Wildenborchseweg, ik het mee moest maken hoe een melding van een aanrijding met een ree door de aangewezen persoon vakkundig werd afgewerkt.

Jaar	geregistreeerde valwild ree	geteld	geschat aanwas	Draagkracht (Geld.Achterhoek)	% geregistreerd valwild
2007	54	452	226	574	24
2008	71	465	232	574	31
2009	110	539	269	574	41
2010	75	558	279	574	27
2011	/	492	246	574	/
2012	/	425	212	574	/